

MÜSLÜMAN SAĞ” (1)

Üstün BOL, 15 Mart 2009

Yaklaşık ikibuçuk yıl önce Ayhan Bilgen’in daveti üzerine Yeni Siyaset Girişimi, bilindik adıyla “Müslüman Sol” hareketinin toplantısına katılmıştım.

Ayhan Bilgen, Ertuğrul Günay, Mehmet Bekaroğlu, Hayri Kırbaşoğlu...

İlkeli duruşlarıyla tanıdığım insanlardı.

Çok ihtimal vermemiştim ama “acıları kardeş olanların” bu kez ilerleme kaydedebileceğine inanmak istiyordum.

Ankara’da Birlik mahallesinde Ertuğrul Günay’ın çalışma bürosu olarak kullandığı bir binanın zemin katında yaklaşık yüz kişiydik.

En arkalarda oturup kim ne yapıyor izlemeye başladım.

Herkes konuştu, Günay, Bekaroğlu, Bilgen, Kırbaşoğlu...

İtiraf edeyim heyecan verici konuşmalardı.

İktidarın politikasızlığı, en temel konulardaki resmi bakış açısının çözümsüzlükteki katkısı, ekonomik alanda yürütülen beceriksiz politikalar, dış politikanın yanlışları...

Neler konuşuldu neler.

Epey heyecanlı bir dinleyici kitlesi de vardı. Her konuşmacıdan sonra alkış kopuyordu salonda.

Kimlerdi bu dinleyiciler/katılımcılar.

Türkiye’nin değişik illerinden gelmişlerdi.

Konya, Eskişehir, Ankara, Trabzon, Diyarbakır...

Bir kısmı Deniz Baykal’ın hışmına, bir kısmı Rahşan zulmüne uğramıştı.

Bir kısmının AKP adaylığı engellenmişti.

Herkes sistem partilerine ateş püskürüyordu.

AKP satıyordu her şeyi, CHP Deniz Baykal kamburundan, DSP Rahşan faşizminden kurtulmalıydı.

Yeterdi artık, yıllardır sırtlarında taşıdıkları bu adamlardan gına gelmişti.

Kendileri de birilerinin sırtında taşınmak istiyordu!

Şöyle düşünmüştüm...

Bu adamlar/kadınlar -ki hatırı sayılır bir kadın katılımcı vardı- Deniz Baykal'ın, Raşan Ecevit'in kadrosunda olsalardı yine burada olurlar mıydı?

Haksızlık etmeyeyim, Ayhan Bilgen, Hayri Kırbaşoğlu, Mehmet Bekaroğlu samimi idiler. Konuşmaları, ortak acılara vurgu yapmaları, seçim sistemine ilişkin eleştirileri, genel başkan diktatörlüğüne dikkat çekmeleri eminim ki içtendi.

Ama aynı içtenliğin oradaki kalabalık tarafından benimsendiğini hiç düşün-e-medim. Şöyle geliyordu bana: Karşımdakiler parti listelerine girememiş, intikam duygusuyla yanıp tutuşan **“kifayetsiz muhteris”**lerdi, özgürlük havarileri değil!

Bir süre sonra yanılmadığımı gördüm zaten.

Hayri Kırbaşoğlu heyecanlı bir konuşma yaptı.

Özgürlüklerden, kim olursa olsun özgürlüklerden bahsediyordu.

Etnik özgürlükler, dini özgürlükler, sosyal özgürlükler...

Konuşmanın bir yerinde can alıcı soruyu sordu, Kırbaşoğlu.

-İçinizden başörtüsü yasağının kalkmasını isteyenler el kaldırsın.

Uyuduğum sandalyeden fırladım hemen, çünkü bunu görmeliydim.

Salonun yarısı ellerini kaldırmamıştı, bir kısmı kaldırmakla kaldırmamak arasındaydı...

Ertuğrul Günay tereddütsüz kaldırmıştı, eski tüfek devrimciler içinden de tereddüt etmeyenler vardı.

En büyük fire kadın katılımcılardan geldi.

Belli ki klasik CHP'li, DSP'li histerileri depreşmişti yine...

Daha çok değil beş dakika önce bütün özgürlüklerin önündeki engellerin kaldırılmasından, bunu ancak bu hareketin yapabileceğinden dem vuran insanlar birdenbire gerçek kimliklerine büründüler.

Çünkü ezberleri bozulmuştu, buna hazır değildiler.

Üstelik özgürlük deyince akıllarına başörtülüler gelmiyordu.

Doğrusu bu ikiyüzlülüğü gözlemlemek benim için zevk vericiydi...

Toplantıdan ayrıldıktan sonra Ertuğrul Günay'a bir e-mail atarak harekete ilişkin eleştirilerimi dile getirdim.

Ancak o eleştiriler hareketin web sayfasının zulmüne uğradı, Günay daha sonraki konuşmalarımızda yeniden göndermemi istediye de AKP ile flörtü ayyuka çıktığı için bunu zaman kaybı olarak değerlendirip ciddiye almadım.

Ayhan Bilgen'le ise ayaküstü birkaç kez görüşsek de ayrıntılı konuşma şansımız olmadı.

Sonra köprünün altından sular aktı.

Ertuğrul Günay bu toplantıdan kısa bir süre sonra o gün kıyasıya eleştirdiği partiden önce milletvekili seçildi, sonra aynı partinin bakanı oldu...

Bekaroğlu ve Bilgen ise aldıkları bu darbe ile daha fazla yola devam edemediler...

Sağcılık ve solculuk bilinçaltımızda kodlanmış durumda.

Sağcı dediğimiz zaman namazında niyazında, muhafazakâr insanlar getiriliyor aklımıza...

Solcu dediğimizde ise dinle diyanetle işi olmayan, hatta dinsiz imansız adamlar...

Ve bizler hazır kodlar üzerinden yaşamakta çok mahiriz.

Sol için bu düşünceye malzeme taşıyan yüzlerce taşeron var.

Kimliklerinde; siyasetçi, işadamı, sanatçı, gazeteci...

Bir sürü etiket taşıyorlar...

Ama benim asıl derdim "Müslüman sağ"!

Çünkü bugüne değin sağ'ın Müslümanlığı hiç tartışılmadı...

Cyrano de Bergerac

15.03.2009